

[Socialministeren]

ikke fordybe mig i den historie. Den nye regering, som overtog det, måtte, da man skulle skønne endnu en gang pr. 1. oktober 1982 forud for folketingets åbning, konstatere, at underskuddet ikke længere var de 73 mia kr., nu var det faktisk 80 mia kr. I lyset heraf måtte der gennemføres meget betydelige besparelser.

På den baggrund mener jeg man skal se beslutningen om, at de 4 regeringspartier, som har stemt for beslutningen i foråret, har sadlet om. Ikke fordi man vil løbe fra løfter, ikke fordi man ikke i høj grad har forståelse for de problemer, der knytter sig til det, men i erkendelse af den statsfinansielle situation, dette samfund står i.

Jeg sagde i mit første indlæg, at en regering naturligvis må prioritere, og her er der tale om et relativt højt beløb til en relativt lille gruppe. Der kan man så spørge: er det rimeligt bare at lade det passere på et tidspunkt, hvor der skal ske indskrænkninger på alle andre områder i samfundet, også på det sociale område?

Når vi taler om moral, vil jeg godt sige, at man kan anlægge nøjagtig de samme vurderinger, når man diskuterer beskæringer, i forhold til, hvad folketinget har besluttet på en lang række andre områder. Når der ændres på bistandsloven, når der ændres på dagpenge- og lovgivningen, så er der også en ændring i forhold til, hvad folk havde forventet. Jeg synes nok, at man skal have de vurderinger med, når man ser mere indgående på, hvad det egentlig er, der er sket.

Jeg vil til sidst sige, at vi som sagt har følt os tvunget af den økonomiske situation til at foretage denne udskydelse. Jeg synes egentlig – det har jeg en fornemmelse af, at folketingets flertal er enig i – at man til gengæld bør glæde sig over, at vi til trods for den økonomisk meget dårlige situation finder mulighed for fra 1. januar 1984 at komme med en førtidspensionsreform, som betyder ekstra udgifter, og som også forbedrer forholdene for den gruppe, vi diskuterer her i dag. Det er også en prioritering, som jeg synes det er vigtigt at hæfte sig ved.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Det er et uddybende spørgsmål til socialministeren om pensionsreformen. Det er rela-

tivt, om det bliver en reform, siger socialministeren. Jeg vil godt spørge mere konkret: drejer det sig om en reform, der berører de 8 former for førtidig folkepension, som eksisterer? Jeg vil gerne have socialministeren til at sige lidt mere konkret, om det bare er et forslag om ændringer, som er lapperier på de kaotiske tilstande, der hersker på førtidspensionsområdet.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Da der foreløbig er tale om en principbeslutning i regeringen, kan jeg naturligvis ikke gøre rede for detaljerne, men jeg kan sige to ting, som nok i en vis udstrækning er en besvarelse af fru Alice Fabers spørgsmål.

Den ene er, at vi forestiller os laveste invalidepension erstattet af en helbredsbetingsbeting førtidspension på folkepensionens niveau. Hvad den anden del angår, og dér kommer vi ind på de mange forskellige pensionsformer for dem under 67 år, forestiller vi os en harmonisering. Det vil sige en forenkling og bedre vilkår for hele denne gruppe, end tilfældet er i dag. Længere kan jeg ikke gå med anden del, men det håber jeg også sådan nogenlunde klarer spørgsmålet af.

Birthe Hansen (SF):

Jeg tror, det var fru Agnete Laustsen, der på et tidspunkt her i dag sagde noget om, at det beslutningsforslag, SF havde fremsat, var noget forhastet. Nu synes jeg ikke, at der er særlig meget forhastet i, at man genfremsætter et forslag i foråret 1982, som man har fremsat i 1981, vel vidende, at der blev nedsat et udvalg i 1977, som skulle komme med en rapport om førtidspensionsområdet. Denne rapport kom, som fru Alice Faber nævnte det, i 1980. Det er nu snart 3 år siden, og til dato har der ikke været nogen tanker – jo, tanker har der måske nok været om en førtidspensionsreform, men noget reelt, noget på bordet har der ikke været.

Jeg vil gerne sige til socialministeren, at lige så vel som fru Agnete Laustsen følte forslaget noget forhastet, lige så vel synes jeg, at min manglende tillid til socialministeren kun bliver bestyrket ved her i dag fra talerstolen at høre om en helbredsbetingsbeting førtidspensionsreform, som regeringen påtænker at komme med snarest muligt. Det er nok muligt, at socialministeren ikke har været til stede den